

אבל מי שרוצה לחוס על עצמו באמת אדרבא על ידי זה דייקא נתעורר ומזכיר את עצמו היכן הוא בעולם כנ"ל. ומבין שזהו הנסיון שלו וצריך לעמ'ד בזה הנסיון שלא ישמע ולא יסתכל על המריבה הזאת, ונתקרב דייקא על ידי זה לצדיקים אמתיים שעל ידי זה עקר תקונו לנצח. כי עקר המריבה שבין הצדיקים הוא בשביל זה דייקא בשביל נסיון זה שיתרחק המתרחק. כי ראוי לרחקו מחמת שפגם בטפי מ'חו. ואם ירצה לעמ'ד בנסיון זה להבין מזה בעצמו גדל פגמו ולא יסתכל על זה, יתקרב על ידי זה דייקא כי מחמת שפגם כל כך אי אפשר לו להתקרב כי אם על ידי נסיון זה דייקא והבן. כי באמת השם יתברך חפץ חסד הוא ורוצה לקרב המרחקים אף על פי שאין ראויים לקרבתם אבל אין יכולים להתקרב כי אם על ידי נסיון זה כנ"ל (לקוטי מוהר"ן, סימן ה').

● ... ובכן תזכני ברחמיך הרבים, להאמין בצדיקי אמת, ולא יכנס במחשבתי ודעתי שום הרהור ומחשבה כלל על המחלוקת שיש בין הצדיקי אמת. רק אזכה להאמין בצדיקי אמת באמונה שלמה ולא יהיה לי שום הרהור וקשיא עליהם ועל המחלוקת שביניהם כלל.

● רבונו של עולם. אם אמנם פגמתי בטפי מוחי, אשר על ידי זה איני ראוי וכדאי להתקרב לצדיקי אמת, ולזכות להאמין בהם באמת, אשר מחמת זה באים עלי מחשבות חוץ והרהורים להרהר אחריהם חס ושלו.

● אנה ה' אל תעשה עמי כחטאי ואל תדינני כמפעלי, ועשה למענך ולא למעני, ומלא בקשתי ברחמים. וזכני שלא יכנס לבלי שום קשיא והרהור כלל על הצדיקי אמת ועל המחלוקת שביניהם, רק אזכה להאמין בהם תמיד באמונה שלמה באמת. וחמל עלי ברחמיך הרבים, וזכני לשוב אליך באמת ולהשיג ארחות חיים, ובמקום שקלקלתי שם אתתקן. ותשיב אותי ברחמיך וחסדיך

הגדולים, ממות לחיים, מחמץ למצה, מיראה רעה ליראה טובה, מקול פגום מחכמה פגומה לקול טוב לחכמה טובה, "תודיעני ארץ חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. כי עמך מקור חיים באורך נראה אורי". (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ה')

שיחות

(של ר' ישראל אודסר, זצ"ל)

... לנפטר שלי [אחד

שרצה למות ורבי ישראל הציל אותו] היה

קרוב משפחה שריחם עליו, הוא אמר לו: "שב בחנות, אחד ירצה קילו סוכר, תיתן לו קילו סוכר", טוב, נכנס אחד, הוא רוצה קילו סוכר, הוא הלך להביא סוכר, הוא שכח כבר - מה הוא רוצה? הוא לא זוכר, הוא לא ידע, הוא שכח, הוא לא יודע אם מלח אם סוכר, הוא מתבייש לחזור לשאול מה רוצים; על-כל-פנים, אין לו ברירה, הלך ושאל: "מה אתם רוצים?", "אנחנו רוצים סוכר", הוא הלך להביא סוכר. עד שהלך, שכח מה רוצים, הוא שואל אותי: "אדם כזה יש לו תקווה? אין לי שום עצה, רק לאבד עצמי, אני אעשה מצווה, לאבד עצמי, אז עזוב אותי, אל תדבר איתי, אני מחכה מתי שתצא הנשמה, ואתה רוצה שאני אלך לטבריה?", הוא הלך לטבריה, אני הבאתי במקום הכסף מירושלים, הבאתי אורח, הוא צריך לאכול, נו, הוא היה בביתי זמן רב, והוא היה לו רפואה שלימה, רפואה בשלמות, הוא נעשה הסוכן הכי גדול בירושלים, שמו של הנפטר היה 'ברוך', והוא היה לו רפואה ועשה שידוך והתחתן והיה לו ילדים, שמו היה 'ברוך', אינני יודע אם הוא נמצא בעולם הזה או הוא הלך, עכשיו אני לא יודע איפה הוא נמצא, אבל זה היה נס, איך הוא שמע אלי? הוא שאל אותי: "מה אתה רוצה ממני? אני רוצה למות, עזוב אותי". אני התגברתי עליו מאד, הסתכלתי עליו ואמרתי לו: "אני יודע מצדיק, שאתה יכול להתרפא..., ככה היה, הוא נעשה סוכן הראשי של הבית חרושת {הגדול} 'עלית'... הוא רקד, הוא היה ליטאי והוא רקד אתי: "בך רבנו נגילה, בך רבנו נשמחה...", הוא רקד, עד הגג, עד היום אני מכיר את הפנים שלו, וכל העניין שלו, היה לו אימא זקנה, ואני הלכתי אתו, והאימא, צריכים לתת לה שמחה, הוא היה הסוכן הראשי בירושלים של 'עלית'. המנהל אמר לו: "אני לא ראיתי בכל ימי חיי נאמן כזה, איש זה אני צריך". הוא נעשה עשיר, היה לו פרנסה גדולה, הוא לא נגע אפילו שווה פרוטה, 'עלית' ראה נאמנות כזה, אז אמרו: "זה טוב בשבילנו". אני לא מספר גוזמאות, ככה היה, היה לו גבורה, לא היה לו

אישה, ילדים, והוא היה השכן שלי במאה שערים, על יד 'תורה ויראה', והוא - כשראה אותי, הוא שמח וצחק... הוא לא רצה לשמוע, היה לו פחד: "לך ממני, מה אתה יכול? אתה רוצה לעזור לי, אבל אי אפשר, אתה יש לך ברגים?", אמרתי לו: "אין לי ברגים, אבל יש לי צדיק כזה, שיכול להיות לך רפואה", אני אמרתי את זה בכל לב, והוא שמע את זה... - "אני רוצה למות!" - אז הוא קיבל, הוא התחיל לקבל את זה והתחיל לרקד... שמו 'ברוך', הוא סיפר לכולם, בראש השנה בירושלים, הוא בא גם כן והוא סיפר להם מה שעשיתי, היה נסים, איך הוא בא איתי לטבריה, ואשתי אמרה לי: "מה נעשה? אין לי לחם בשביל הילדים, ואיך ניתן לו אוכל?"... הוא היה אצלי זמן רב ואכל ושתה והיה לו רפואה, רפואה כזה כאילו הוא יחיד בדורו, שמו 'ברוך', והוא היה מספר להם כל העניין של הנפטר. אני חשבתי, אין מה לדבר, הוא אמר לי: "לך ממני!", אבל אני לא עזבתי אותו ודברתי אתו, אז הבאתי אותו לטבריה, ובטבריה קיבל רפואה, הוא מפורסם בטבריה...

מכתב

(מספר אבי הנחל א' - מכתב ק"ב)

☞ ב"ה, ערב יום הכפורים תשכ"ח.

לכבוד מחמד עיני ולבי, אשר לגדל גדלת אצילות נשמתו הגבוהה ועליונה מאד זכה לכנס ולטיל בהיכל החכמה והמדע של הנחל נובע שאינו נפסק לעולם, ומגן על ישראל לדור דור לנצח, ומאיר עלינו ועל כל באי עולם אור הדעת לדעת ולהכיר את ה'. שנה טובה ומתוקה, מבורכת בחיים טובים וארְכִיִם בריאים ורעננים, חיים אמתיים.

בלב שמח ונחת רוח גדול קבלתי את ברכתו הלבבית בצרוף תרומה על סך מאה ל"י מיום כ"ח אלול תשכ"ח. מעמך לבי אביע למעלתך הרם רב תודות וברכות ותשואות חן על חסדך הגדול עלי, ישלם ה' פעלך הטוב ויתן לך ולביתך חיים ושלוש וברכה והצלחה ורפואת הנפש והגוף.

ה' יודע את לבי שאני משתוקק וכוסף ומתגעגע בכלות הנפש לכתב דברי אמת ממקור חיינו רבנו הקדוש ותלמידיו הקדושים זצ"ל, אך לדאבוני תשש כחי ושמש לבי ודעתי מר'ב צער וכאב שיש לי ממחלתי לא עליך, בפרט עכשיו שגברה עלי ביותר. ה' ירחם עלינו וישלח דברו וירפאנו מהרה בכ"ח וזכות הנחל נובע מקור חיינו, רבנו הקדוש נ נח נחמ נחמן מאומן, ויצליחך בכל. זכות הצדקה תעמ'ד לימינך וימהר להושיעך בכל הישועות והצלחות. המתפלל על שלומו וישועתו בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

ישראל דב אודסר

(ספר אבי הנחל א' - מכתב ק"ג)

☞ ב"ה, כ"ז אדר תשכ"ח.

לכבוד בת עיני ולבי, אשר שזר ודבק עצמו בהצדיק האמת בהתרגשות יתרה בכל לבו ונפשו, וזכה לבטל ולהפקיר את כבודו הרם לגבי המלך האמת החי וקים, ולהשליך שכלו וחכמתו לגמרי, להאמין בהאמת הברור והצח, שהוא גואלנו ורפואתנו בגוף ובנפש לדור דור. ברכה ושלוש ומזל טוב לאורך ימים, אמן.

תגיל נפשי ותשיש בישועת ה' על עצם נפלאות חסדו אשר הפליא עמנו בימים הללו ימי אדר וניסן, שבהם ישועת ישראל ומפלת המן עמלק ומפלת מצרים בכל דור, ושנבחרת באהבה ובהערצה עזה להיות וכו'... אני מתפלל עליך ומברך אותך ואת ביתך בברכת מזל טוב. ה' ברחמי יאריך ימיכם, יאיר מזלך לטובה כשמש בצהרים וכלבנה בחצי החדש במלואה, ויצליחך בכל דרכיך ובכל מעשיך, ויפתח לך שערי חן וחסד מפתחי החן והחסד בעיני כל רואיך, ויהיו דבריך מתוקים מדבש ונפת צופים באזני כל שומע נעימת מתיקת לשונך הצח, ותאריך ימים על ממלכתך. בימיך תושע יהודא וירושלים בהתגלות אור האמת לבנין בית המקדש, ויהיה לך חלק גדול בהצדיק הגנוז שעוסק להחזיר כל העולם למוטב, לעוררם ולהקיצם, לתומכם ולסעדם, לרפואתם להחיותם ולשמחם ולהאיר בהם אור חכמתו ותורתו הנפלאה ונוראה, להכיר ולדע כי ה' הוא האלקים.

אוהבך הנאמן, המתפלל תמיד בעד שלומך וטובתך. ישראל דב אודסר

12 אדר